

РЕШЕНИЕ

№ 1816

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10117** по описа за **2012** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. К. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г”, ет. 5, ап. 83, чрез адвокат Д. И. Я. от САК с адрес [населено място], площад „П. Р. С.” № 7, вх. „В”, ет. 1, ап. 55 срещу съдебно решение от 23.07.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 16486/2011 година по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 18 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 49966/28.05.2011 година, издадено от началника на АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Д. К. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г”, ет. 5, ап. 83 е наложена „глоба” в размер на 200 лева на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка.

В съдебното заседание касаторът редовно призован не се явява и не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция” редовно призван не изпраща представител и не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли съда да потвърди решението на първоинстанционния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка чл. 63 от ЗАНН и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

С оспореното съдебно решение от 23.07.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 16486/2011 година, Софийски районен съд е потвърдил НП № 49966/28.05.2011 година, издадено от началника на АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Д. К. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г”, ет. 5, ап. 83 е наложена „глоба” в размер на 200.00 лева на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. За да потвърди наказателното постановление първоинстанционният съд е приел, че по безспорен начин е установена описаната в АУАН фактическа обстановка, съответно извършеното от касатора нарушение на ЗДвП. По отношение на извършеното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП по категоричен начин е установено, че Д. К. П. е управлявал МПС на посочената дата със скорост 81 км/час, при ограничение на скоростта от 50 км/час в населено място, като правилно първоинстанционният съд е определил, че нарушението е извършено виновно и е от категорията на формалните и не е необходими настъпването на общественоопасни последици. В подкрепа на този извод след подробен анализ на представените писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели Н. Р. К. и И. Л. Ш. /полицейски служители/, съдът правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение на правилата за движение по пътищата, като е управлявал МПС с превишена скорост.

Административен съд – София град, Шести касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Възприетите от районния съд фактически обстоятелства кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

Изводите на първоинстанционния съд са правилни и напълно се споделят от настоящата касационна инстанция, като решението е постановено при правилно прилагане на процесуалния и материалния закон.

Касационната инстанция счита, че първоинстанционният съд е спазил принципа на служебното начало, като е събрал всички необходими и относими доказателства и доказателствени средства за разкриване на обективната истина, като в тази връзка е разпитал свидетелите Н. Р. К. и И. Л. Ш. /полицейски служители/.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на

фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото в обжалваното решение е изложил подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият касационен състав напълно споделя и ненамира за нужно да ги повтаря.

Правилно първоинстанционният съд е приложил нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП по отношение на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП като е изложил съображения за определяне наказание в предвидения абсолютен размер на 200 лева.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд - София град, Шести касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.07.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 16486/2011 година по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 18 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: